STEPHANI

PERRAEI AVRELIENSIS OPVSCVLVM, ÆDICTA PRÆTORIA EX LIbris Pandectarum congruo ordine deſumpta continens: necnon tabulas compendioſas ex Iuſtinianæis inſtitutionibus iuxta legitimum titulorum ordinem depromptas, & in tres tractatus diſtributas, qui numerorum collatione titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua, illuſtrantur: Ad dominum Olearium Rothomagenſis prouinciæ præſidem illuſtriſsimũ: Anno à Chriſto nato milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio.

PARISIIS,

Apud Guillelmum Nigrum, via Iacobæa, ſub ſigno Roſæ albæ.

1554.

AEdicta prætoria ex libris Pandectarum congruo ordine deſumpta per Stephanum Perræum Aurelienſem, AD Dominum Olearium Prouinciæ Rothomagenſis præſidem illuſtriſsimum.

De Iuriſdictione omnium iudicum.

SI quis (ait prætor) id quod iuriſdictionis perpetuæ cauſa (non quidem prout res incidit) in albo vel in charta vel in alia materia propoſitum erit, dolo malo corruperit, datur in illum quingentorũ aureorum iudiciũ, quod populare eſt. L. 6

Quod quiſque iuris in alterum ſtatuerit, ipſe eodem iure vtatur.

Qui magiſtratũ poteſtatémve habebit, ſiquid in aliquem noui iuris ſtatuerit, ipſe quandoq; aduerſario eius poſtulãte, eodẽ iure vti debet. L. 1. §. 1

Si quis apud eum qui magiſtratũ poteſtatémve habebit, aliquid in aliquẽ noui iuris obtinuerit, quandoq; poſtea aduerſario eius poſtulante, eodẽ aduerſus eum decernetur iure. §. 2

De in ius vocando.

Prætor ait: Parentem, patronum, patronam, liberos, parẽtéſque patroni & patronæ, in ius ſine meo permiſſu ne quis vocet. L. 4. §. 1

Qui ſatiſdare cogantur.

L. 2. §. 2. Prætor ait: Si quis parentem, Patronum, patronã, liberos, aut parẽtes patronę, liberósve ſuos, eúmve quem in poteſtate habebit, vel vxorẽ, vel nurum in iudicium vocabit, qualiſcunque fideiuſſor accipiatur iudicio ſiſtendi cauſa.

Si ex noxali cauſa agatur.

L. 1 Si quis eum de quo noxalis actio eſt iudicio ſiſti promiſerit, prætor ait in eadem cauſa eum exhibere in qua tunc eſt, donec iudiciũ accipiatur.

De edendo.

L. 4 Prætor ait: Argentariæ menſæ exercitores rationes quæ ad ſe pertinent edere debent adiecto die & conſule.

L. 6. §. 7. Prætor ait: Argentario eius qui iterum ędi poſtulauerit cauſa cognita edi iubebo.

De pactis.

L. 7. §. 7. Prætor ait: Pacta cõuenta quæ neque dolo malo, neque aduerſus leges, plebiſcita, ſenatuſcõſulta, ædicta, decreta principũ, neq; quo fraus ęorum cuiquam fiat facta erunt, ſeruabo.

De poſtulando.

L. 1. §. 4. Ait prætor: Si nõ habebũt aduocatũ ego dabo.

§. 13. Ait prætor: Qui lege plebiſcito, ſenatuſconſulto, ædicto, decreto, principum placito, niſi pro certis perſonis poſtulare prohibentur, hi pro alio quàm pro quo licebit in iure apud me ne poſtulent.

Qui ex omnibus his qui ſupra ſcripti ſunt in integrum reſtitutus non erit: §.14.

Pro alio ne poſtulent:præterquam pro parēte, patrono,patrona,liberis, parētibúſque patroni & patronæ,liberis ſuis,fratre,ſorore, vxorē, ſocero,ſocro,genero, nuru, vitrico, nouerca, priuigno, priuignā, pupillo, pupilla,furioſo, furioſa, fatuo fatua. §.16.

De his qui notantur infamia.

Prætoris verba dicunt:infamia notātur qui ab exercitu cauſa ignominię ab imperatore,cóve cui poteſtas de ea re ſtatuendi fuerit dimiſſus erit: Qui artis ludicræ, pronuntiandíve cauſa in ſcæna prodierit: Qui in publico iudicio calūniæ aut præuaricationis cauſa quid feciſſe iudicatum fuerit:Qui furti,vi bonorum raptorum,iniuriarum, de dolo malo, & fraude ſuo nomine damnatus erit aut pactus fuerit: Qui pro ſocio,tutelæ,mādati,depoſiti,ſuo nomine non cōtrario iudicio damnatus erit:Qui eam quæ in poteſtate eius eſſet mortuo genero (cum eum mortuum eſſe ſciret) intra id tempus quo elugeri virum moris eſt, antequā virū elugeret in matrimonio collocauerit,eámve ſciens qui vxorem duxerit non iuſſu eius in cuius poteſtate eſt:& qui eum quem haberet in poteſtate,eámve de qua ſupra cōprehēſum eſt vxorē ducere paſſus fuerit: Quíve ſuo nomine non iuſſu eius in cuius poteſtate eſſet L. 1

eiúſve nomine quem quámve in poteſtate haberet viua ſponſalia viuáſve nuptias in eodem tempore conſtitutas habuerit.

De procuratoribus.

L. 8. §. 5 Procuratorem ad litem ſuſcipiendam datum pro quo conſentiente iudicatũ dominus ſolui expoſuit prætor ait iudicium cogam accipere.

L. 33. §. 3 Ait prætor: Cuius nomine quis actionem dari ſibi poſtulauerit, is eũ boni viri arbitratu deffendat: & ei quo nomine agit id ratum habere eum ad quem res ea pertinet, boni viri arbitratu ſatiſdet.

De negotiis geſtis.

L. 3 Ait prætor: Si quis negotia alterius, ſiue quis negotia quæ cuiuſcũque cum is moritur fuerint geſſerit, actionem eo nomine dabo.

De eo quod metus cauſa geſtum erit.

L. 1 Ait prætor: Quod metus cauſa geſtum erit ratum non habebo.

De dolo malo.

L. 1 Quæ dolo malo facta eſſe dicentur, ſi de his rebus alia actio non erit, & iuſta eſſe videbitur, iudicium dabo.

De minoribus xxv annis.

L. 1. §. 1 Prætor ædicit: Quod cũ minore viginti quinque annis natu geſtum erit, vtique quæ res erit animaduertam.

De capitis diminutione.

L. 2. §. 1 Prætor ædicit: Qui quæve poſtea quàm cum

hís actum contractúmve quid ſit capite diminuti vel diminutæ eſſe dicentur, in eos eáſve perinde quaſi id factum non ſit iudiciũ dabo.

Ex quibus cauſis maiores viginti quinque annis in integrum reſtituantur.

Si cuius quid de bonis diminutum erit, cum L.1.§.1 is metu aut ſiue dolo malo reipub.cauſſa abeſſet, ſiue in vinculis ſeruitutéve eſſet, hoſtiúmq; eſſet poteſtate, ſiue cuius actionis eorum cui dies exiſſe dicetur: Item ſiquis quid vſu ſuum feciſſet aut quod non vtendo amiſit eſt conſecutus, actionéve qua ſolutus eſt ob id quod dies exierit cum abſens non defenderetur, ſiue in vinculis eſſet, ſecúmve, agendi poteſtatem non faceret: Aut cum eum inuitum in ius vocare non liceret neque deffenderetur: cúmve magiſtratus de ea re appellatus eſſet, ſiue cui per magiſtratum ſiue dolo ipſius actio exépta eſſe diceretur, earum rerum actioné intra annum quo primùm de ea re experiũdi poteſtas erit, dabo. Item ſi qua alia mihi iuſta cauſſa eſſe videbitur, in integrum reſtituam, quod eis per leges, plebiſcita, ſenatuſconſulta, ædicta, decreta principum licebit.

Nautæ caupones ſtabularii vt recepta reſtituãt.

Ait prætor: Nautæ caupones ſtabularii quod L.1 cuiuſque ſaluum fore receperint niſi reſtituãt, in eos iudicium dabo.

De publiciana in rem actione.

L. 1 Ait prætor: Si quis id quod traditur ex iuſta cauſa à non domino, & non dum vſucaptum petet, iudicium dabo.

De his qui deiecerunt vel effuderunt.

L. 1 Prætor ait: Si in eum locum quo vulgò iter fieret vel in quo conſiſteretur deiectum vel effuſum quid erit, quantum ex ea re damnum datum factúmve erit, in eum qui ibi habitauerit in duplum iudicium dabo. Si vero viuet, nocitúmque ei eſſe dicetur, quanti ob eam rem eum cum quo agitur iudici cõdemnari æquũ videbitur, tanti iudicium dabo. Si ſeruus inſciente domino feciſſe dicetur, iudicio adiiciam, aut noxę dedam.

De ſeruo corrupto.

L. 1 Ait prætor: Qui ſeruum ſeruámve, alienum alienámve recepiſſe, perſuaſiſſéve quid ei dicetur dolo malo, quo eum, eámve deteriorem faceret, in eum quanti ea res erit in duplum iudicium, dabo.

De aleæ luſu, & aleatoribus.

L. 1 Prætor ait: Si quis eum apud quem luſum in alea eſſe dicetur verberauerit, dãnúmve ei dederit, ſiue quid eo tempore dolo eius eſſe ſubtractum dicetur, iudicium non dabo.

De relligioſis, & ſumptibus funerum.

L. 2. §. 2. Prętor ait: ſiue homo mortuus, oſſáve hominis mortui in locum purum alterius, aut in id ſepulchrũ in quo ius nõ fuit, illata eſſe dicẽtur,

qui

qui hoc fecit in factum actione tenebitur, & pœnæ pecuniariæ ſubiicietur.

De mortuo inferendo, & ſepulchro ædificando.

Prętor ait: quo, quáve illi mortuũ inferre inuito te ei ius eſt, quominus illi, eò, eáve mortuũ inferre, & ibi ſepelire liceat, vim fieri veto. L. 1

Prætor ait: Quo illi ius eſt inuito te mortuum inferre, quominus illi in eo loco ſepulchrum ſine dolo malo ædificare liceat, vim fieri veto. §. 4

De iureiurando ſiue voluntario, ſiue neceſſario, ſiue iudiciali.

Ait prætor: Si is cum quo agetur conditione delata iurauerit: L. 3

Eius rei de qua iuſiurandum delatum fuerit, neque in ipſum, neque in eum, ad quem ea res pertinet, actionem dabo. L. 7

De conſtituta pecunia.

Ait prætor: Qui pecuniam debitã conſtituerit: L. 1

Si appareat eum qui conſtituit, neque ſoluere, neque feciſſe, neque per actorem ſteterit quominus fieret quod conſtitutum eſt. L. 16. §. 2

Commodati vel contra.

Ait prætor: Quod quiſque commodaſſe dicetur, de eo iudicium dabo. L. 1

Quod cum eo qui in aliena poteſtate eſt, negotium geſtum eſſe dicetur.

Ait prætor: In eum qui emancipatus aut exhæredatus erit, quíve abſtinuerit ſe ab hæreditate L. 2

eius, cuius in poteſtate, cùm is moritur, fuerit, eius rei nomine, quæ contracta cum eo fuerit, cùm is in poteſtate eſſet, ſiue ſua volũtate, ſiue iuſſu eius, in cuius poteſtate erit, contraxerit, ſiue in ipſiùs peculium, ſiue in patrimonium eius, in cuius poteſtate erit, ea res redacta fuerit, actionẽ, cauſa cognita, dabo in id quod facere poteſt.

De peculio.

L.1.§.2 Verba ædicti talia ſunt: Quod cum eo, qui in aliena poteſtate eſt, negotium geſtum erit.

Quando de peculio actio annalis eſt.

L.1 Prætor ait: Poſt mortẽ eius, qui in alterius poteſtate fuerit, poſteàve quàm is emancipatus, manumiſſus, alienatúſve fuerit, duntaxat de peculio, & ſiquid dolo malo eius, in cuius poteſtate eſt, factum erit, quominus actio peculii eſſet, in anno, quo primũ de ea re experiundi poteſtas erit, iudicium dabo.

Depoſiti vel contra.

L.1.§.1 Prætor ait: Quod neque tumultus, neq; incẽdii, neque ruinæ, neq; naufragii cauſa depoſitum ſit, in ſimplum: earum autem rerum, quæ ſupra ſunt comprehenſæ, in ipſum in duplum: in heredem eius, quod dolo malo eius factum eſſe dicetur, qui ſit mortuus, in ſimplũ: quod ipſius, in duplum iudicium dabo.

De ædilitio ædicto.

L.1.§.1 Aiunt ædiles: Qui mancipia vẽdunt, certiores

faciunto emptores, quid morbi vitiíve cuique ſit: quis fugitiu', errôve ſit, noxáve ſolutus nō ſit: eadémque omnia, cùm ea mancipia væneunt, palam ac rectè pronuntiáto. Quòd ſi mācipiū aduerſus ea væniſſet, ſiue aduerſus quàm dictum promiſſúmve fuerit, cùm væniret, fuiſſet, quod eius nomine præſtari oportere dicetur, emptori, omnibúſque ad quos ea res pertinet, iudicium dabimus, vt id mancipium redhibeatur.

Si quid autem poſt venditionē traditionémq; deterius, opera emptoris, familiæ, procuratoríſve eius factū erit: ſiue quid ex eo poſt venditionem natum, aut acquiſitum fuerit, & ſi quid aliud in vēditione ei acceſſerit, ſiue quid ex ea re fructus peruenerit ad emptorem, vt ea omnia reſtituat: Item ſi quas acceſsiones ipſe præſtiterit, vt recipiat: Item ſi quod mancipiū fraudem capitalem admiſerit, aut mortis conſciſcēdæ ſibi cauſa quid fecerit, vel in arenam depugnādi cauſa ad beſtias fuerit intromiſſus, ea omnia in venditione pronuntianto, ex his enim cauſis iudiciū dabimus. Hoc amplius, ſi quis aduerſus ea ſciens dolo malo vēdidiſſe dicetur, iudicium dabimus. §. 2

Aiūt ædiles: ne veterator pro nouicio væneat. L. 37

Aediles aiunt: Qui iumenta vendūnt, palam rectè dicūto quid in vnoquoque eorum morbi. vitiíve ſit: vtique optime ornata vendendi L. 38

cauſa fuerint, ita emptoribus tradãtur: ſi quid ita factum non erit, de ornamentis reſtituendis iumentíſve ornamẽtorum nomine redhibendis in diebus ſexaginta, morbi autem viciíve cauſa inemptis faciendis in ſex menſibus, vel quãto minoris cum vænirent fuerint, in anno iudicium dabimus.

§.1 Si iumenta paria ſimul vænierint & alterum in ea cauſa fuerit, vt redhiberi debeat, iudicium dabimus quo vtrunque redhibeatur: Quæ de iumẽtorum ſanitate diximus, de cætero quoq; pecore omni, venditores faciant.

Quod cum falſo tutore authore geſtũ eſſe dicetur.

L. 7 Prętor ait: in eum qui cùm tutor non eſſet, dolo malo author factus eſſe dicetur, iudicũ dabo, vt quanti res ea erit, in tantam pecuniam condemnetur.

De iure deliberandi.

L. 1. §.1 Ait prætor: Si tempus ad deliberandum petet hæres, dabo.

L. 7 Ait prætor: Si pupilli pupillæve nomine poſtulabitur ad deliberãdum an expediat eum hæreditatem retinere, & hoc datum ſit, ſi iuſta cauſa eſſe videbitur, bona interea diminui, niſi cauſa cognita, boni viri arbitratu vetabo.

De Carboniano ædicto.

L. 1 Ait prætor: Si controuerſia fiet an inter liberos quis ſit, & impubes ſit, cauſa cognita perinde poſſeſsio datur, acſi nulla de ea re cõtrouerſia

eſſet,& iudicium in tempus pubertatis, cauſa cognita differtur.

Vt ex legibus & ſenatuſconſultis, bonorum poſſeſſio detur.

Prętor ait: Vti me quaq; lege, ſenatúſve cóſulto,bonorum poſſeſsionem dare oportebit, ita dabo. L. 1

De noui operis nuntiatione.

Prætor ait:In quem locum nuntiatum eſt, ne quid noui operis fieret,qua de re agitur,quod in eo loco, antequam nũtiatio fuerit remiſſa, aut in ea cauſa eſſet vt remitti deberet, factum eſt,id reſtituas. L. 20

Prætor ait :Quem in locum nuntiatum eſt nequid noui operis fieret, qua de re agitur, ſi de ea re ſatiſdatũ eſt,quod eius nomine cautũ ſit, vel per te ſtat quominus ſatiſdetur, quominus illi in eo loco opus facere liceat,vim fieri veto. §. 8

De damno infecto.

Prętor ait:Damni infecti ſuo nomine promitti,alieno ſatiſdari iubebo ei qui iurauerit,non cauſa calumniæ id ſe poſtulare, eúmve cuius nomine aget, poſtulaturũ fuiſſe in eam diem, quam cauſa cognita ſtatuero: ſi controuerſia erit,dominus ſit nécne qui cauebit,ſub exceptione ſatiſdari iubebo. L. 7

De eo opere,quod in flumine publico,ripáve eius fiet, in annos decẽ ſatiſdare iubebo: eum cui ita nó cauebitur, in poſſeſsionem eius rei, §. 1

cuius nomine vt caueatur poſtulabitur, rectè eum cuius iuſta cauſa eſſe videbitur etiã poſsidere iubebo.

§. 2 In eum, qui neque cauerit, neque in poſſeſsione eſſe, neque poſsidere paſſus erit, iudicium dabo: vt tantum præſtet, quantũ præſtare eum oporteret, ſi de ea re ex meo decreto, eiúſve cuius de ea re fuit iuriſdictio, quę in ea re eſt, cautum fuiſſet.

§. 3 Eius rei nomine, in cuius poſſeſsionẽ miſero, ſi ab eo qui in poſſeſsione erit, damni infecti nomine nó ſatiſdabitur, ſimul in poſſeſsione eſſe iubebo eum cui non ſatiſdabitur.

De publicanis, vectigalibus, & commiſſis.

L. 1 Prætor ait: Quod publicanus, aut eius familia, ſeu publicani vi ademerint, quódve familia publicanorum, ſi id reſtitutum nó erit, in duplum, aut ſi poſt annum agetur, in ſimplũ iudicium dabo. Item ſi damnũ iniuria, furtúmve factum eſſe dicetur, iudicium dabo.

Si hi ad quos ea res pertinebit, nó exhibebuntur, in dominos ſine noxæ deditione iudiciũ dabo.

De re iudicata.

L. 4. §. 3 Ait prætor: Condemnatus vt ſoluat, neque eo nomine ſatisfaciat.

L. 5 Ab eo cuius de ea re notio eſt, iudiciũ dabo.

Quibus ex cauſis in poſſeſſionem eatur.

L. 2 Prętor ait: In bona eius, qui iudicio ſiſtẽdi cau

ſa fideiuſſores dederit,ſi neque poteſtatem ſui faciat,neque defendatur,iri iubebo.

Prætor ait:Si Pupillus in ſuam pubertatem venerit, vel pupilla viripotens fuerit,& rectè defendantur,eos qui bona poſsident,de poſſeſſione diſcedere iubebo. L.5.§.2.

Prætor ait: Qui fraudationis cauſa latitat, ſi boni viri arbitratu non defendatur, eius bona poſſideri vendiq; iubebo. L.5.§.1.

De bonis autoritate iudicis poſsidendis.

Prætor ait: Si quis cùm in bonorum poſſeſsione eſſet,quod eo nomine fructus cæperit,ei ad quem res ea pertinet,non reſtituat: ſiue quod impenſæ nomine ſiue dolo malo fecerit,ei nõ pręſtabitur, ſiue dolo malo eius deterior cauſa poſſeſsionis facta eſſe dicetur,de ea re in factũ iudicium dabo. L.9

De priuilegiis creditorum.

Ait prætor: Quod poſtea contractum,quàm is cuius bona vænierint,conſilium ceperit,fraudandi cauſa,ſciente eo qui contraxerit, ne actio eo nomine detur. L.9

Quæ in fraudem creditorum geſta ſunt vt in integrum reſtituantur.

Ait prætor:Quæ fraudationis cauſa geſta erũt cum eo qui fraudem non ignorauerit, de his curatori bonorũ, vel ei cui de ea re actionem pare oportebit,intra annum quo experiundi poteſtas fuerit,actionem dabo: idq; etiam ad- L.1

uerſus eum qui fraudem fecit ſeruabo.

L. 10 Ait prętor: Quę Lucius Titius fraudãdi cauſa, ſciẽte, in bonis quibus de ea re agitur, fecit, ea illi, ſi eo nomine quo agitur, actionem ex edicto meo competere, eſſéve oportet, & ſi nõ amplius quàm annus eſt, cùm de ea re de qua agitur experiundi poteſtas eſt, reſtituas. Interdum cauſa cognita, etſi non ſit ſcientia, in factum actionem permittam.

Quorum bonorum.

L. 1 Ait prętor: Quorum bonorum ex edicto meo illi poſſeſsio data eſt, quod de his bonis pro hærede aut pro poſſeſſore poſsides, poſsideréſve, ſi nihil vſucaptum eſſet, quodque dolo malo feciſti, vt id deſineres poſsidere, id illi reſtituas.

Ne vis fiat ei qui in poſſeſsionem miſſus eſt.

L. 1 Ait Prætor: Si quis dolo malo fecerit quominus quis permiſſu meo, eiúſve cuius de ea re iuriſdictio fuerit, in bonorum poſſeſsione ſit, in eum, in factum iudicium, quanti res ea fuerit ob quam in poſſeſsionem miſſus fuit, dabo.

De tabulis exhibendis.

L. 1 Prætor ait: Quas tabulas Lucius Titius ad cauſam teſtamenti pertinentes reliquiſſe dicetur, ſiue hæ penes te ſunt, aut dolo malo tuo factũ eſt vt eſſe deſinerent, ita eas illi exhibeas. Item ſi libellus aliúdve quid relictum eſſe dicetur, decreto comprehendam.

Ne

Ne quid in loco ſacro fiat.

Ait prętor: In loco ſacro facere, ínve eum immittere quid, veto. L. 1

Ne quid in loco publico vel itinere fiat.

Prætor ait: ne quid in loco publico facias, ínve eum locum immittas, qua ex re quid illi damni detur, præterquàm quod lege, ſenatuſconſulto, ædicto, decretóve principum tibi cōceſſum eſt: de eo quod erit factū, interdictū dabo. L. 1

Ait prætor: In via publica, vel itinere publico facere, immitteréve quid veto, quò ea via, itérve deterius ſit, vel fiat. §. 13

Prætor ait: Quod in via publica itineréve publico factum immiſſúmve habes, quo ea via, ídue iter deterius ſit, fiat, reſtituas. §. 28

Prętor ait: Quominus illi via publica, itineréve publico ire agere liceat, vim fieri veto. §. 36

De loco publico fruendo.

Prætor ait: Quominus loco publico, quem is cui locādi ius fuerit, fruendum alicui locauít, ei qui códuxerit, ſocióve eius, ex lege locationis frui liceat, vim fieri veto. L. 1

De via publica & itinere publico reficiendo.

Prętor ait: Quominus illi viam publicā, itérve publicum aperire reficere liceat, dum ne ea via itérve deterius fiat, vim fieri veto. L. 1

De fluminibus, & ne quid in flumine publico ripáve eius fiat, quo peius nauigetur.

Ait prętor: Ne quid in flumine publico, ripáve L. 1

eius facias, ne quid in flumine ripáve eius facias vel immittas, quo ſtatio itérve nauigii deterius ſit, fiat.

§. 13 Ait prætor: Quod in flumine publico, ripáve eius fiat, ſi quid in flumẽ ripámve eius factum immiſſúmve habeas, quo ſtatio itérve nauigii deterius ſit, fiat, reſtituas.

Ne quid in flumine publico ripáve eius fiat quo aliter aqua fluat quàm priore æſtate fluxerat.

L. 1 Ait prætor: In flumine publico, ínve ripa eius facere, aut in flumen ripámve eius immittere, quò aliter aqua fluat quàm priore æſtate fluxerat, veto.

§. 9 Ait prętor: Quod in flumine publico, ripáve eius factum ſit: ſiue quod in flumen publicum, ripámve eius immiſſum habes: ſi ob id aliter aqua fluat, quàm priore eſtate fluxit, reſtituas.

Vt in flumine publico nauigare liceat.

L. 1 Prætor ait: Quominus illi in flumine publico nauem, ratẽ agere, quóve minus in ripa onerare, exonerare liceat: vim fieri veto.

§. 1 Item ait prætor: vt per lacum, foſſam, ſtagnum publicum, nauigare liceat: interdicam.

De ripa munienda.

L. 1 Prætor ait: Quominus illi in flumine publico ripáve eius opus facere, ripæ, agríve qui circa ripam eſt, tuẽdi cauſa liceat, dum ne ob id nauigatio deterior fiat: ſi tibi dãni infecti in an-

nos decem boni viri arbitratu vel cautum, vel ſatiſdatum eſt, aut per illum nõ ſtat quominus boni viri arbitratu caueatur, vel ſatiſdetur, vim fieri veto.

De vi & vi armata.

Prætor ait: Vnde tu illũ vi deiecisti, aut familia tua deiecit: de eóque quod ille tunc ibi habuit, tantummodo intra annum: poſt annum verò de eo quod ad eum qui vi deiecit, peruenerit, iudicium dabo. L. 1

Vti poſſidetis.

Ait prætor: Vti eas ædes, de quibus agitur, nec vi, nec clam, nec prȩcario alter ab altero poſſidetis, quominus ita poſſideatis, vim fieri veto. L. 1

De ſuperficiebus.

Ait prætor: vti ex lege locationis ſiue conductionis ſuperficie, de qua agitur, nécvi, nec clã, nec præcario alter ab altero fruimini: quominus ita fruamini, vim fieri veto. Si qua alia actio de ſuperficie poſtulabitur, cauſa cognita iudicium dabo. L. 1

De itinere actúque priuato.

Prætor ait: Quo itinere actúque priuato quo de agitur, vel via hoc anno nec vi, nec clã, nec precario ab illo vſus es: quominus ita vtaris, vim fieri veto. L. 1

Ait prætor: Quo itinere actúq; hoc anno non vi, non clam, nõ precario ab alio vſus es: quominus id iter actúmque, vt tibi ius eſt, reficias, L. 3. §. 8

vim fieri veto.

De aqua quotidiana & æſtiua.

L. 1 Ait prætor: Vti hoc anno aquam, de qua agitur, nec vi, nec clam, nec precario ab illo duxiſti: quominus ita ducas, vim fieri veto.

§. 28 Ait prętor: Vti priore ęſtate aquam de qua agitur, nec vi, nec clã, nec precario ab illo duxiſti, quominus ita ducas, vim fieri veto. inter hæredes, emptores, & bonorum poſſeſſores interdicam.

§. 36 Ait prætor: Quo ex caſtello illi aquam ducere ab eo cui eius rei ius fuit, permiſſum eſt: quominus ita vti permiſſum eſt, ducat, vim fieri veto.

§. 37 Quandocunque de opere faciendo erit interdictum, damni infecti caueri iubebo.

De Riuis.

L. 1 Prætor ait: Riuos, ſpecus, ſepta reficere, purgare, aquæ ducendæ cauſa, quominus liceat illi, dum ne aliter aquam ducat quàm vti priore æſtate non vi, nõ clam, non precario, à te conduxit, vim fieri veto.

De fonte.

L. 1 Prætor ait: Vti de eo fonte, quo de agitur, hoc anno aqua nec vi, nec clã, nec precario ab illo vſus es: quominus ita ea vtaris, vim fieri veto. De lacu, piſcina, puteo, item interdicam.

§. 4. Prætor ait: Quominus fontem, quo de agitur, purges, reficias, vt aquã coercere, vtiq; ea poſ-

ſis: dum ne aliter vtaris, atq; vti hoc anno nõ vi, non clam, non precario ab illo vſus es: vim fieri veto.

De cloacis.

Prætor ait: Quominus illi cloacam quæ ex ædibus eius in tuas pertinet ædes, qua de agitur, purgare, reficere liceat, vim fieri veto. Damni infecti quod operis vitio ſit factum, caueri iubebo. L. 1

Ait prætor: Quod in cloacam publicam factũ ſiue immiſſum habes, quo vſus ei⁹ deterior ſit, fiat, reſtituatur. Itẽ ne quid fiat immittatúrve, interdicam. §. 11

Quod vi aut clam.

Prætor ait: Quod vi aut clam factũ eſt: qua de re agitur, id, cùm experiundi poteſtas eſt, reſtituas. L. 1

De remiſſionibus.

Ait prætor: Quod ius ſit illi prohibere, ne ſe inuito fiat in eo, nuntiatio teneat. cęterum nuntiatione remiſſa faciet. L. 1

De precario.

Ait prætor: Quod precario ab illo habes, aut dolo malo feciſti, vt deſineres habere, qua de re agitur. id illi reſtituas. L. 2

De arboribus cedendis.

Ait prætor: Quæ arbor ex ædibus tuis in ædes illius impendet, ſi per te ſtàt, quominus eam adimas, tũc quominus eam illi arborẽ adimere, L. 1

ſibíque habere liceat, vim fieri veto.

§. 7 Ait prætor: Quæ arbor ex agro tuo in agrum illius impendet, ſi per te ſtat, quominus pedes quindecim à terra eam altius coërceas, tunc quominus illi ita coërcere, lignáque ſibi habere liceat, vim fieri veto.

De Glande legenda.

L. 1 Ait prætor: Glandem quæ ex illius agro in tuũ cadit, quominus illi tertio quoque die legere auferre liceat, vim fieri veto.

De libero homine exhibendo.

L. 1 Ait prętor: Quem liberum hominẽ dolo malo retines, exhibeas.

De liberis exhibendis vel deducendis.

L. 1 Ait prætor: Qui quæve in poteſtate Lucii Titii eſt, ſi is eáve apud te eſt, dolóve malo tuo factũ eſt, quominus apud te eſſet, ita eum eámve exhibeas.

L. 3 Ait prætor: Si Lucius Titius in poteſtate Lucii Titii eſt, quominus eũ Lucio Titio deducere liceat, vim fieri veto.

Vtrobi.

L. 1 Ait prætor: Vtrobi hic homo de quo agitur, maiore parte huius anni fuit, quominus is eum ducat, vim fieri veto.

De migrando.

L. 1 Prætor ait: Si is homo, de quo agitur, nõ eſt ex his rebus de quibus inter te & actorem conuenit, vti quæ in eam habitationẽ, de qua agitur,

introducta,importata,ibi,nata,factáve eſſent, ea pignori tibi pro mercede eius habitationis eſſent: ſiue ex his rebus eſt, & ea merces tibi ſoluta, eóve nomine ſatisfactũ eſt, aut per te ſtat quominus ſoluatur, ita quominus ei qui pignoris nomine eum induxit, inde abducere liceat, vim fieri veto.

De vi bonorum raptorum.

Prętor ait:Si cui dolo malo hominibus coactis damni quid factum eſſe dicetur,ſiue cuius bona rapta eſſe dicentur,eidémvi bonorũ raptorum intra annum in quadruplum, poſt annũ in ſimplum iudicium dabo. Item ſi ſeruus feciſſe dicetur,in dominũ iudiciũ noxale dabo. L. 2

Prętor ait:Cuius dolo malo in turba damnum quod factum eſſe dicetur,in eum in anno quo primum de ea re experiũdi poteſtas fuerit, in duplũ, poſt annum in ſimplum iudiciũ dabo. L. 4

De incendio ruina naufragio rate naue expugnata.

Prætor ait: In eum qui ex incẽdio, ruina, naufragio, rate naue expugnata, quid rapuiſſe, recepiſſe dolo malo, damníve quid in his rebus dediſſe dicetur: in quadruplum in annũ quo primùm de ea re experiũdi poteſtas fuerit, poſt annum in ſimplum iudiciũ dabo. Item in ſeruum & familiam noxale iudicium dabo. L. 1

De iniuriis & famoſis libellis.

Prętor edixit:Qui agit iniuriarum,certum di- L. 7

cat quid iniuriæ ſit factum: quia qui famoſam actionem intendit, non debet vagari cum diſcrimine alienæ exiſtimationis, ſed deſignare certum, & ſpecialiter dicere quam ſe iniuriam paſſum contendat.

L. 15. §. 2 Ait prætor: Qui aduerſus bonos mores conuicium cui feciſſe dicetur, cuiúſve opera quid factum eſſe, quo aduerſus bonos mores conuicium fieret, in eum iudicium dabo.

§. 15 Ait prætor: Ne quid infamādi cauſa fiat, ſiquis aduerſus ea fecerit, prout quæque res erit, animaduertam.

§. 22 Prætor ait: Qui ſeruum alienum aduerſus bonos mores verberaſſe, deq; eo ſine iuſſu domini, quæſtionem habuiſſe dicetur, in eum iudicium dabo. Item ſi quid aliud factum eſſe dicetur, cauſa cognita iudicium dabo.

L. 17. §. 10 Ait prætor: Si ei qui in alterius poteſtate erit, iniuria facta eſſe dicetur: & neque is, cuius in poteſtate eſt: præſens erit, neque procurator quiſquam exiſtat, qui eo nomine agat, cauſa cognita, ipſi qui iniuriā accepiſſe dicetur, iudicium dabo.

De ſepulchro violato.

L. 3 Prætor ait: Cuius dolo malo ſepulchrum violatum eſſe dicetur, in eum in factū iudicium dabo: vt ei ad quem pertineat, quanti ob eam rem æquum iudicanti eſſe videbitur condemnetur: ſi nemo erit, ad quem pertineat, ſiue agere

gere nolet, quicunque agere volet, centum ei aureorū iudicium dabo. Si plures agere volēt, cuius iuſtiſsima cauſa eſſe videbitur, ei agendi poteſtatem faciam.

Si quis in ſepulchro dolo malo habitauerit, ædificiúmve aliud, quàm quod ſepulchri cauſa factū ſit, habuerit, in eum (ſi quis eo nomine agere volet) ducentorum aureorum iudicium dabo.

Finis edictorum Prætoriorum.

Sequuntur eiuſdem Stephani Perræi Aurelienſis Tabulæ cōpendioſæ, ex Iuſtinianæis inſtitutionibus iuxta congruum titulorum ordinem deſumptæ, & in tres tractatus diſtributæ: qui numerorum collatione titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua illuſtrantur.

INDEX DIVISIONVM QVIBVS tabulæ noſtræ illuſtrantur.

De bipartita, eáque primaria toti⁹ iuris diuiſione, pag. 27
De totius iuris in triplicẽ tractatum diuiſione, pag. ead.
Tractatus primus de generali perſonarum diuiſione, pagina 28
Numerorum collatio cum congrua titulorum accõmodatione coniuncta. pag. 29
Tractatus ſecundus de generali rerum earúmque acquirendarum diuiſione, pag. 30
Hæreditatis deferendæ ſiue acquirendæ diuiſio, Appendix, pag. 31
Bonorũ poſſeſsionis deferendæ ſiue acquirendæ diuiſio, Appendix, pag. 32
Numerorum collatio cum congrua titulorum accommodatione coniuncta, pag. 33
Tractatus tertius de generali obligationum & actionum diuiſione, pag. 34
Numerorum collatio cum congrua &c. pag. 35
De actionum generaliſsima diuiſione. pag. 36
Actionum realium generalis diuiſio, Appendix. pag. 37
Actionum perſonaliũ generalis diuiſio, Appẽdix. pa. 38
Actionum poſſeſſoriarum vel (vt vocant) interdictorum generalis diuiſio, Appendix. pag. 39
Actionum criminalium, vel publicorum (vt vocant) iudiciorum generalis diuiſio, Apendix. pag. 40
Exceptionum generalis diuiſio, Appendix. pag. 41
Numerorum collatio cum congrua titulorum accommodatione coniuncta. pag. 42

De bipartita totius iuris diuiſione.

- Ius, 1. omne quo vtimur eſt
  - Publicũ, quod conſiſtit in
    - Sacris.
    - Sacerdotibus.
    - Magiſtratibus.
  - Priuatũ, quod eſt
    - Naturale 2.
      - Quod tam animaliũ quàm hominum indiſtinctè commune eſt.
    - Gentium
      - Quod omniũ hominum eſt ſolũ cõmune.
    - Ciuile quod eſt
      - Scriptum, vt
        - Lex.
        - Plebiſcita.
        - Senatuſconſulta.
        - Principũ placita.
        - Magiſtratuum edicta.
        - Reſpõſa prudẽtũ.
      - Nõ ſcriptum
        - Cuiuſmodi eſt lõga cõſuetudo, conſenſu vtentiũ cõprobata, legis imitatrix.

De totius Iuris in triplicem tractatum diuiſione.

Quia Ius omne aut publicum aut priuatum exiſtẽs, ad tres articulos pertinet, .l.1.ff.de ſtatu hominum, §.fi. De Iure naturali, gentium & ciuili, in Inſtitutionibus: ideo eorum totidem tractatus conſtituo, quorum diuiſionem continet

- Primus
  - Perſonarum, de quibus pag. 28.
- Secundus
  - Rerum, de quibus pag. 30
- Tertius
  - Obligationũ, de quibus pag. 34
  - Actionum, de quibus pag. 36

- Perſonæ ſunt 3.
  - Liberæ, quę ſunt
    - Ingenuæ, 3. quæ fiunt natiuitate.
    - Libertinæ, 4. quæ fiunt manumiſsione. 5.
  - Seruæ, quæ fiũt Iure
    - Gẽtium veluti
      - Natiuitate,
      - Captiuitate.
    - Ciuili, veluti
      - Sui ipſorum vẽditiõe poſt annum vigeſimũ, ad preciũ participãdũ.

- Præterea perſonæ ſunt, 6.
  - Alieni iuris, quæ ſũt in poteſtate
    - Parẽtum, 7.
      - Quales ſunt ꝓcreatę iuſtis nuptiis, 8. legitimæ & adoptiuæ, 9. Soluitur, 10. verò hæc poteſtas multipliciter.
    - Dominorum,
      - Quales ſunt ſeruæ, quę à dominica poteſtate ſoluũtur per manumiſsionem.
  - Sui iuris, quę ſunt aut in
    - Tutela 11 veluti impuberes, eſt autem
      - Teſtamẽtaria, 12.
      - legitima quæ eſt
        - Agnatorum 13.
        - Patronorum. 14.
        - Parentũ. 15.
        - Fiduciaria. 16.
      - Datiua. 17.
    - Cura 18 veluti puberes
    - Neutro iure,
      - Quales ſunt ẽmãcipatæ, aut ánnis maiores.

Numerorum ex ſuperioribus tabulis collatio, titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua.

1 Huc primo & congruo loco pertinet Titulus de Iuſtitia & Iure.
2 De Iure naturali, gentium, & ciuili. 3. De Iure perſonarum.
3 De Ingenuis.
4 De Libertinis.
5 Quibus ex cauſis manumittere non licet. De lege Fuſia Canina tollenda.
6 De his qui ſunt ſui aut alieni iuris.
7 De patria poteſtate.
8 De nuptiis.
9 De adoptionibus.
10 Quibus modis ius patriæ poteſtatis ſoluitur.
11 De tutelis.
12 Qui teſtamento tutores dari poſſunt.
13 De legitima agnatorũ tutela. De capitis diminutione
14 De legitima patronorum tutela.
15 De legitima parentum tutela.
16 De fiduciaria tutela.
17 De Attuliano tutore, & eo qui ex lege Iulia & Titia dabatur.

Duo ſequẽtes tituli, ſcilicet, De autoritate tutorũ, Quibus modis tutela finitur, ſunt præcedentiũ tutelarum communes.

18 De curatoribus.

Tres ſequentes, ſcilicet, De ſatiſdatione tutorũ vel curatorum, De excuſatione tutorum vel curatorum, De ſuſpectis tutoribus vel curatoribus, ſunt tam tutelæ quàm curæ communes.

Tractatus ſecundus, de generali rerum, earumque acquirendarum diuiſione.

- **Res, 1. quędam**
  - In patrimonio eſſe non poſſunt, veluti
    - Religioſæ.
    - Sacræ.
    - Sanctæ
    - &
    - Communes.
    - Publicæ.
    - Vniuerſitatis.
  - In patrimonio ſunt, aut eſſe poſſunt, veluti
    - Priuatæ
    - Nullius
    - Quarũ acquiſitio eſt iuris
      - Gentiũ, veluti
        - Occupatio, vt
          - Venatio.
          - Piſcatio.
          - Aucupium.
          - Captiuitas.
          - Inuentio.
        - Acceſſio, quæ eſt
          - Naturalis, vt
            - Partus.
            - Fœtus.
            - Fructus.
            - Alluuio.
          - Induſtrialis, vt
            - Specificatio.
            - Cõmixtio.
            - Aedificatio
            - Implãtatio.
            - Satio.
            - Scriptura.
            - Traditio.
      - Ciuilis, quæ eſt
        - Singularis, vt
          - Vſucapio, 5
          - Donatio, 6
          - Legatũ, 15. quod
            - quãdoq; adimitur, 16.
            - quandoque tranſfertur,
            - quandoque reſecatur, 17
          - Fideicõmiſsũ ſingulare, 19
        - Vniuerſalis, vt
          - Hæreditas. de qua pag. 21
          - Fideicõmiſſum Vniuerſale, 18
          - Bonorum poſſeſsio, 24 de qua, pag. 32.
          - Acquiſitio per arrogationẽ, 35
          - Aſsignatio bonorum, 63
  - Nec in patrimonio, nec extra, vt ſeruitutes quę ſunt
    - Reales vt
      - Ruſticanæ
      - & .2.
      - Vrbanæ
    - &
    - Perſonales, vt
      - vſusfruct⁹. 3
      - Vſus. 4
      - Habitatio.

- Hęreditas defertur, à
  - Teſtato, vt
    - Teſtamẽto, 7. quod / Codicillis 20
      - Firmatur iuſta
        - Exhæredatione, 8. quæ eſt
          - Expreſſa, reſpectu teſtatoris.
          - Tacita, reſpectu teſtatricis.
        - Inſtitutione hęredũ 9. qui ſunt
          - Sui & neceſſarij.
          - Neceſſarij tantùm.
          - Extranei voluntarij.
        - Subſtitutione, quæ eſt
          - Vulgaris. 10.
          - Pupillaris. 11.
          - Exemplaris.
          - Breuiloqua.
          - Compendioſa.
      - Infirmatur. 13. quod accidit
        - Ipſo iure, quãdo
          - Rumpitur, veluti
            - Agnatione ſui hęredis.
            - Sequuta adoptione.
            - Poſteriore iuſto teſtamento.
          - Irritũ fit, vt
            - Capitis diminutione teſtatoris.
            - eiuſdem Arrogatione.
        - officio iudicis
          - Quando proponitur quærela Inofficioſi teſtamenti. 14
  - Inteſtato. 12.
    - Vbi ſpectatur ordo Suorum hæredum, Agnatorum, 22. & Cognatorum, 13.

Bonorũ poſſeſsionis deferendæ, ſiue acquirendæ,diuiſio.

- Bonorum poſſeſsio eſt
  - Ordinaria,quæ defertur à
    - Teſtato,qualis eſt
      - Secundum tabulas.
      - Contra tabulas.
    - Inteſtato,qualis eſt
      - Vnde liberi.
      - Vnde agnati.
      - Vnde cognati.
      - Vnde vir & vxor.
  - Extraordinaria,quę datur
    - Sine cauſæ cognitione.
    - Cum cauſæ cognitione,qualis eſt ea quæ
      - Carboniana dicitur.
      - Vētris nomine datur.
      - Litis agnoſcendæ nomine datur.

Numerorum ex prioribus tabulis collatio, titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua.

1 Huc primo & congruo ordine pertinent tituli, De rerum diuiſione, De rebus corporalibus, & incorporalibus.
2 De Seruitutibus ruſticorum prædiorum & vrbanorum.
3 De vſufructu.
4 De vſu & habitatione.
5 De vſucapionibus & longi temporis præſcriptionibus.
6 De donationibus, Quibus alienare licet vel non, Per quas perſonas nobis acquiritur.
7 De teſtamentis ordinandis, De militari teſtamento, Quibus non eſt permiſſum facere teſtamentū.
8 De exhæredatione liberorum.
9 De hæredibus inſtituendis.
10 De vulgari ſubſtitutione.
11 De pupillari ſubſtitutione.
12 De hęredū qualitate & differētia, titulus, hîc nō inepto ordine interiicitur.
13 Quibus modis teſtamenta infirmentur.
14 De inofficioſo teſtamento.
15 De legatis.
16 De ademptione legatorum.
17 De lege Falcidia.
18 De fideicommiſſariis hæreditatibus.
19 De ſingulis rebus per fideicommiſſum relictis.
20 De codicillis.
21 De hæreditatibus quæ ab inteſtato deferuntur.
22 De ſucceſsione agnatorum legitima. Duo ſequentes tituli (ſcilicet, de Senatuſconſulto Tertuliano, & De Senatuſcōſulto Orficiano) acquirendæ ab inteſtato hæreditatis, gradui derogant.
23 De ſucceſsione cognatorum. Quatuor ſequentes tituli (ſcilicet De gradibus cognationū, De ſeruili cognatione, De ſucceſsione libertorum, De aſsignatione libertorum) quaſi peculiarem habent tractatum, ideóque diuiſioni noſtræ parum congruunt.
24 De bonorum poſſeſsionibus.
25 De acquiſitione per arrogationem.
26 De eo cui libertatis cauſa bona aſsignantur. Sequens titulus (ſcilicet, De ſucceſsionibus quæ fiebant per bonorum venditiones ex Senatuſconſulto Claudiano) eſt de numero vniuerſalium acquiſitionum, verùm à Iurę re vera exploſum miſſum facimus.

Tractatus tertius, generalem obligationum, & actionum diuiſionem continens.

- Obligationes. 1.
  - Prodeũt ex
    - Cõtractu, qui celebratur
      - Re, 2. vt
        - Mutuum.
        - Indebitum.
        - Commodatum.
        - Depoſitum.
        - Pignus.
      - Verbis, 3
        - id eſt, Stipulatione, quæ exiſtés triplex, 4. ſcilicet
          - Iudicialis.
          - Cautionalis.
          - Cõmunis.
        - non etiam inutiliter, 5. concepta, parit obligationẽ principalem, 6. & acceſſoriam, 7.
      - Literis. 8
      - Cõſenſu 9. vt eſt
        - Emptio & Venditio. 10.
        - Locatio & Conductio. 11.
        - Societas. 12.
        - Mãdatum, 13. quod cõtrahitur gratia
          - Mea tãtùm.
          - Aliena tãtùm.
          - Mea & aliena.
          - Tua & mea.
          - Tua & aliena.
    - Quaſi cõtractu, 14. vt
      - Negociorũ geſtorũ.
      - Tutelæ.
      - Cõmuni diuidũdo.
      - Familiæ herciſcundæ.
      - Ex teſtamento.
      - Condictio indebiti.
    - Maleficio, 15. vt
      - Furtum.
      - Rapina, 16.
      - Damnum, 17.
      - Iniũria, 18.
    - Quaſi maleficio, 19. quo obligatur
      - Litem ſuam faciens.
      - Ex cœnaculo quid deiiciens.
      - Effundens.
      - Appenſum habens.
      - Nauta, caupo, ſtabularius de furto apud ſe commiſſo.
  - Proditæ
    - Acquiruntur, 20.
      - Patrifamilias, modis diſtĩctis, per perſonas in Iure expreſſas.
    - Tolluntur, 21.
      - Ope exceptionis.
      - Ipſo Iure.

Numerorum ex ſuperiori tabula collatio, titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua.

1 Huc primo & congruo loco pertinet Titulus de obligationibus.
2 Quibus modis re contrahitur obligatio.
3 De verborum obligationibus.
4 De diuiſione ſtipulationum.
5 De inutilibus ſtipulationibus.
6 De duobus reis ſtipulandi & promittendi, De ſtipulatione ſeruorum.
7 De fideiuſſoribus.
8 De literarum obligatione.
9 De obligationibus ex conſenſu.
10 De emptione & venditione.
11 De locatione & conductione.
12 De ſocietate.
13 De mandato.
14 De obligationibus quæ ex quaſi cõtractu naſcuntur.
15 De obligationibus quæ ex delicto naſcuntur.
16 De vi bonorum raptorum.
17 De lege Aquilia.
18 De iniuriis.
19 De obligationibus quæ ex quaſi delicto naſcuntur.
20 Per quas perſonas nobis obligatio acquiritur.
21 Quibus modis obligatio tollitur.

De Actionum generaliſsima diuiſione.

- Litis cōteſtatio cōtinet perſonā
  - Litigātiū, 10. qui ſunt
    - Directi, vt
      - Actor qui experitur actionib⁹ quę ſunt
        - Ciuiles, vt ſunt
          - Petitoriæ, 1. quæ ſunt
            - Reales, de quibus pag. 37.
            - Perſonales, de quib⁹ pag. 38.
          - Poſſeſſoriæ quæ interdicta 4. dicuntur, de quib⁹ pag. 39.
        - Criminales quæ vocantur Publica iudicia, 7. de quibus pag. 40.
      - Reus qui
        - Summouet alterum exceptionibus, 8. de quibus pag. 31.
        - Summouetur ab altero replicationibus. 9.
    - Datiui Quales ſunt procuratores, 5. qui in ciuilibus ſolùm cauſis alterutrius nomine litigantes, grauantur onere Satiſdationis. 6.
  - Iudicis.

Actionum realium generalis diuiſio, Appendix.

- Actiones reales ſunt
  - nõ Præiudiciales, quales ſũt
    - Vendicatoriæ, quę ſunt
      - Directę, quales ſunt
        - Corporales, vt
          - Rei vendicatio.
          - Publiciana.
        - Incorporales, vt
          - Confeſſoria.
          - Negatoria.
      - Præparatoriæ, vt
        - Ad exhibẽdum.
        - Reſciſſoria.
    - Reuocatorię, quales ſunt
      - Pauliana.
      - Fauiana.
      - quaſi Fauiana.
      - Caluiſiana.
      - Interdictum fraudis.
    - Auocatorię, quales ſunt
      - Seruiana.
      - Quaſi Seruiana.
      - Saluianum interdictum.
  - Præiudiciales, quæ dantur
    - Parenti & filio.
    - Domino & ſeruo.
    - Patrono & liberto.

Actionum perſonalium generalis diuiſio, Appendix.

- Actio perſonalis datur in patrefa. nomine
  - Proprij
    - Cōtract⁹, & tūc eſt
      - Mixta, vt
        - Familiæ herciſcundæ.
        - Communi diuidundo.
        - Finium regundorum.
      - merè Perſonalis, quę datur
        - inquantū fieri poteſt, vt cū cōuenitur
          - Maritus.
          - Parens.
          - Patronus.
          - Socius.
          - Donator.
          - Cedens bonis.
        - in ſolidū, & tūc eſt
          - Bonæ fidei, vt
            - Empti, vẽditi, locati, conducti, negotiorū geſtorū, mādati, depoſiti, pro ſocio, tutelæ, cōmodati, pignoratitia, familię herciſcūdę, cōmuni diuidūdo, æſtimatoria, ex permutatione, hęreditatis petitionis, pro dote.
          - Stricti iuris, vt
            - De Conſtituta pecunia.
            - Iuriſiurandi, & reliquę oēs.
    - Delicti, & tūc eſt
      - Pœnalis, quæ datur ad
        - Simplum.
        - Duplum.
        - Quadruplum.
      - Mixta, quę datur ad
        - Simplum.
        - Duplum.
        - Triplum.
        - Quadruplum.
  - Alieni
    - Contractus, i. ex quo datur actio
      - Peculio tenus.
      - In ſolidum, vt
        - Quod Iuſſu.
        - Tributoria.
        - De in rem verſo.
        - Inſtitoria.
        - Exercitoria.
    - Delicti, ex quo datur actio
      - Noxalis, ſ.
      - vel In ſolidum,
      - vel Peculio tenus.

Actionum poſſeſſoriarum, ſiue (vt vocant) interdictorum, generalis diuiſio, Appendix.

Actiones poſſeſſoriæ, ſeu interdicta reſpiciunt

- Religionem, qualia ſunt
  - De mortuo inferendo.
  - De ſepulchro ædificando.
  - Ne quid in loco ſacro fiat.
- Ius humanũ, & ſunt vtilitatis
  - Publicę, vt
    - Via publica, flumine publico vti liceat, & ne quid in eis fiat.
  - Priuatę, quę ſunt
    - Specialia, quę dantur cauſa tuendi
      - Sui iuris, vt de exhibendis
        - Liberis.
        - Liberto.
        - Tabulis.
      - Officij, vt de exhibendis
        - Libero homine,
        - Vaſallo,
        - Ciue, vxore,
        - aliáve perſona.
      - Rē familiarē, quę reſpiciũt cauſam
        - Proprietatis, vt
          - De itinere, actũque priuato.
        - Poſſeſſionis, vt
          - Adipiſcendę, qualia ſunt
            - Quorum bonorum.
            - Quorum legatorũ.
            - Saluianum interdictũ.
          - Recuperandę, vt
            - Interdictũ vnde vi.
          - Retinendę, vt
            - Vti poſſidetis.
            - Vtrobi.
    - Generalia, vt
      - Ne vis fiat ei qui in poſſeſſionem miſſus eſt.

Actionum criminalium, vel publicorum (vt vocant) iudiciorum, generalis diuiſio.

- Actiones criminales, ſiue publica iudicia ſunt
  - Ordinaria, qualia ſunt
    - Crimē lęſę maieſtatis.
    - Adulterium.
    - Stuprum.
    - Inceſtus.
    - Vis publica.
    - Vis priuata.
    - Homicidium.
    - Magia ſiue Sortilegiū.
    - Violatio ſepulchrorū.
    - Plagium.
    - Crimen falſi.
    - Crimē repetundarum.
    - Crimen peculatus.
    - Sacrilegij crimen.
    - Crimen ambitus.
    - Seditio, & alia nonnulla.
  - Extraordinaria, qualia ſunt
    - Crimē prętuaricationis.
    - Crimen ſtellionatus.
    - Crimen abigeatus.
    - Incendium.
    - Concuſsio.
    - Crimē termini moti.
    - Crimē receptatorum.
    - Crimen effractorum.
    - Crimen ſollicitatorū alienarum nuptiarum.
    - Crimen eius quę data opera partum abegit, & alia nonnulla.

Exceptionum generalis diuiſio, Appendix.

- Exceptiones quędã ſunt
  - Temporales, quę ſunt
    - Dilatorię ſolutionis, Quę differunt aut impediunt ſolutionem,in totum,vel pro parte.
    - Declinatorię iudicij, Quę forum mutant intuitu perſonę agentis.
  - Perẽptorię, quę ſunt
    - Iuris, Cùm eliditur actio eius cui competit de iure: ſed non cum effectu exactionis.
    - Facti, Quæ de facto intentionem actoris minuunt.
  - Anomalæ, Quę partim temporalium,partim peremptoriarum normam ſeqnũtur:vt non numeratę pec. vel non numeratę dotis: &c.

Numerorum ex ſuperioribus tabulis collatio, titulorum congruo loco accommodatorum ſignificatiua.

1 Huc primo & congruo loco pertinet Titulus De actionibus.

2 Quod cum eo qui in aliena poteſtate negotium geſtum eſſe dicitur.

3 De noxalibus actionibus. Si quadrupes pauperiem feciſſe dicetur.

4 De interdictis.

5 De his per quos agere poſſumus.

6 De ſatiſdationibus.

7 De publicis iudiciis. Hic non inepto ordine ſubiicio titulum, De perpetuis & temporalibus actionibus, & quæ ad hæredes, & contra hæredes tranſeunt.

8 De exceptionibus.

9 De replicationibus.

10 De pœna temerè litigantium.

11 De officio Iudicis.

FINIS.

Index titulorum qui ſoli edictis prætoriis illuſtrantur & primò eorum qui ſunt Primi Voluminis.

Libro 1.	Tit. 1	De iuriſdictione omnium iudicum, Pagina 3.
Libro 2,	Tit. 2	Quod quiſque iuris in alterum ſtatuerit, ipſe eodem iure vtatur, pagina 3
	4	De in ius vocando. pag. eadem.
	8	Qui ſatiſdare cogantur, 4.
Lib. 2.	Tit. 9.	Si ex noxali cauſa agatur. 4.
	13	De edendo, 4.
	14	De pactis, 4.
Lib. 3	Tit. 1	De poſtulando, 4.
	2	De his qui notantur infamia. 5.
Lib. 3.	Tit. 3	De procuratoribus, 6.
	5	De negotiis, 6.
Lib. 4.	Tit. 2	De eo quod metus cauſa geſtum erit, 6.
	3	De dolo malo, 6.
	4	De minoribus viginti quinque ânnis, 6.
	5	De capitis diminutione, 6.
	6	Ex quibus cauſis maiores vigintiquinque annis in integrũ reſtituantur, 7.
	9	Nautæ, caupones, ſtabularij, vt recepta reſtituant, 7.
Lib. 6.	Tit. 2	De Publiciana in rem actione, 7.
Lib 9.	Tit. 3	De his qui deiecerunt vel effuderunt, 8.
Lib. 11.	Tit. 3	De ſeruo corrupto, 8.
	5	De aleæ luſu & aleatoribus, 8.
	7	De religioſis & ſumptibus funerum, 8.
	8	De mortuo inferendo, & ſepulchro ædificando, 9.
Lib. 12.	Tit. 2	De iureiurando, ſiue voluntario, ſiue neceſſario, ſiue iudiciali, 9.
Lib. 13.	Tit. 5	De conſtituta pecunia, 6.
		Commodati vel contra, 9.
Lib. 14.	Tit. 5	Quod cum eo qui in aliena poteſtate eſt negotium geſtum eſſe dicitur, 9.
Lib. 15.	Tit. 1	De peculio, 10.
	2	Quando actio de peculio annalis eſt, 10.
Lib. 16.	Tit. 3	Depoſiti vel contrà, 10.
Lib. 21.	Tit. 1	De ædilicio edicto, 10.

Voluminis ſecundi.

Lib. 3.	Tit. 6	Quod cum falſo tutore autore negotium geſtum eſſe dicetur, 12.
Lib. 4.	Tit. 8	De iure deliberandi, 12.
Lib. 13.	Tit. 10	De Carboniano edicto, 12.
Lib. 14.	Tit. 15	Vt ex legibus & ſenatuſcõſultis bonorũ poſſeſsio detur, 13.

Voluminis tertii.

Lib. 1.	Tit. 1	De noui operis nuntiatione, 13.

2 De damno infecto, 13.
4 De publicanis vectigalibus & commiſsis, 14.
Lib. 4. Tit. 1 De re iudicata & interlocutionibus iudicum, 14.
4 Quibus ex cauſis in poſſeſsionem eatur, 14.
5 De bonis auctoritate iudicis poſsidendis, 15.
6 De priuilegiis creditorum, 15.
9 Quæ in fraudem creditorum geſta eſſe dicentur, 15.
Lib. 5. Tit. 2 Quorum bonorum, 16.
4 Ne vis fiat ei qui in poſſeſsionem miſſus eſt, 16.
5 De tabulis exhibendis, 16.
6 Ne quid in loco ſacro fiat, 17.
7 Ne quid in loco publico fiat, 17.
8 De loco publico fruendo, 17.
9 De via publica & itinere publico reficiendo, 17.
10 De fluminibus, & ne quid in flumine publico ripáve eius fiat quo peius nauigetur, 17.
11 Ne quid in flumine publico ripáve eius fiat, quo aliter aqua fluat, quàm priori æſtate fluxerit, 18.
12 Vt in flumine publico nauigare liceat, 18.
13 De ripa minuenda, 18.
14 De vi & vi armata, 19.
15 Vti poſsidetis. 19.
16 De ſuperficiebus, 19.
17 De itinere actúque priuato, 19.
18 De aqua quotidiana vel æſtiua, 20.
19 De riuis, 20.
20 De fonte, 20.
21 De cloacis, 21.
22 Quod vi aut clam, 21.
23 De remiſsionibus, 21.
24 De precario, 21.
25 De arboribus cedendis, 21.
26 De glande legenda, 22.
27 De libero homine exhibendo, 22.
28 De liberis exhibendis, 22.
29 Vtrobi. 22.
30 De migrando, 22.
Lib. 9. Tit. 8 De vi bonorum raptorum, 23.
9 De incendio, ruina, naufragio, 23.
10 De iniuriis & famoſis libellis, 23.
12 De ſepulchro violato, 24.

FINIS.